SKLEP SODIŠČA (tretji senat)

z dne 8. septembra 2005*

V združenih zadevah od T-295/04 do T-297/04,

Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), s sedežem v Jaénu (Španija),

Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos in **Antonio Parras Rosa**, stanujoči v Jaénu,

ki jih zastopa J. Vázquez Medina, odvetnik,

tožeče stranke,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopata M. Balta in F. Florindo Gijón, zastopnika

tožena stranka,

* Jezik postopka: španščina

zaradi tožbe za razglasitev ničnosti člena 1, točke 7, Uredbe Sveta (ES) št. 864/2004 z dne 29. aprila 2004 o spremembi Uredbe (ES) št. 1782/2003, ki določa skupna pravila za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in uvaja nekatere sheme podpor za kmete, ter o njeni prilagoditvi zaradi pristopa Češke, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Poljske, Slovenije in Slovaške k Evropski uniji (UL L 161, str. 48),

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (tretji senat),

v sestavi M. Jaeger, predsednik, J. Azizi, sodnik, in E. Cremona, sodnica,

sodni tajnik: H. Jung,

sprejema naslednji

Sklep

Pravni okvir

1 Svet je 22. septembra 1966 sprejel Uredbo št. 136/66/EGS o vzpostavitvi skupne ureditve trga za olja in masti (UL L 172, str. 3025, v nadaljevanju: osnovna uredba). Osnovna uredba je vzpostavila zlasti skupno ureditev trga za oljčno olje na podlagi

sistema intervencijskih cen, pogodb za skladiščenje in subvencij za proizvodnjo in porabo.

2 Nato so bili mehanizmi, ki jih je uvedla osnovna uredba, večkrat spremenjeni, zlasti z Uredbo Sveta (EGS) št. 1915/87 z dne 2. julija 1987 (UL L 183, str. 7), Uredbo Sveta (ES) št. 1638/98 z dne 20. julija 1998 (UL L 210, str. 32) in Uredbo Sveta (ES) št. 1513/2001 z dne 23. julija 2001, ki spreminja tudi Uredbo št. 1638/98 v zvezi s podaljšanjem sheme pomoči in strategijo za oljčno olje (UL L 201, str. 4).

3 V bistvu je bil namen teh sprememb, ki temeljijo na načelih reforme skupne kmetijske politike (SKP), ki se je začela leta 1992, nadomestiti shemo podpiranja cen in proizvodnje s shemo podpiranja prihodkov kmetov. Ta reforma je v zvezi z določenimi kmetijskimi proizvodi pripeljala do sprejetja Uredbe Sveta (ES) št. 1782/2003 z dne 29. septembra 2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru SKP in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete ter o spremembi uredb (EGS) št. 2019/93, (ES) št. 1452/2001, (ES) št. 1453/2001, (ES) št. 1454/2001, (ES) 1868/94, (ES) št. 1251/1999, (ES) št. 1254/1999, (ES) št. 1673/2000, (EGS) št. 2358/71 in (ES) št. 2529/2001 (UL L 270, str. 1).

4 Prav tako je Svet, da bi prilagodil skupne ureditve trgov v sektorjih oljčnega olja, surovega tobaka, hmelja in bombaža reformi SKP, 29. aprila 2004 sprejel Uredbo (ES) št. 864/2004 o spremembi Uredbe (ES) št. 1782/2003 in njeni prilagoditvi zaradi pristopa Češke, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Poljske, Slovenije in Slovaške k Evropski uniji (popravljena različica UL L 206, str. 20).

5 Z Uredbo št. 864/2004 je bil razveljavljen nekdanji sistem pomoči za proizvodnjo oljčnega olja in uveden sistem, imenovan „enotno plačilo“ ali „nevezana pomoč“, to je pomoč, ki ni povezana z dejansko količino proizvedenega oljčnega olja. Vendar se je za določene kategorije proizvodnje pod določenimi pogoji in v določenih mejah ohranil sistem, imenovan „vezana“ pomoč ali pomoč, povezana s proizvodnjo.

6 V zvezi z oljčnim oljem je bil s členom 1, točka 7, Uredbe št. 864/2004 (v nadaljevanju: izpodbijana določba), ki določa, da referenčni znesek za izračun zneska nevezane pomoči „znaša štiriletno povprečje skupnih zneskov plačil, dodeljenih kmetu v tržnih letih 1999/2000, 2000/2001, 2001/2002 in 2002/2003 v okviru programa podpore za oljčno olje iz Priloge VI [k Uredbi št. 1782/2003, kakor je bila spremenjena], ki se izračuna in prilagodi v skladu s Prilogo VII [k Uredbi št. 1782/2003, kakor je bila spremenjena]“, spremenjen člen 37(1) Uredbe (ES) št. 1782/2003.

7 Poleg tega je bil s členom 1, točko 11, Uredbe št. 864/2004, ki hektar, upravičen za razvezano pomoč, opredeli kot površino, ki je bila zasajena z oljčnimi drevesi pred 1. majem 1998, razen za Ciper in Malto, ali z novimi oljčnimi drevesi, ki nadomeščajo obstoječa, ali oljčnimi drevesi v okviru potrjenega programa sajenja, ki so evidentirana v geografskem informacijskem sistemu, spremenjen člen 44(2) Uredbe št. 1782/2003.

Postopek in predlogi strank

8 Tožeče stranke so 22. julija 2004 vložile tožbo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje.

9 Tožeča stranka v zadevi T-295/04, Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), je kmetijsko poklicno združenje, ki je bilo v skladu s statutom ustanovljeno, da zastopa, upravlja in brani poklicne interese članov v provinci Jaén (Španija).

10 Tožeče stranke v zadevah T-296/04 in T-297/04 so proizvajalci oljčnega olja, ki so prejemali sektorske pomoči v tržnih letih 1999/2000, 2000/2001 in 2001/2002.

11 Svet je z ločenimi vlogami, vloženimi v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 29. oktobra 2004 za zadevo T-295/04 in 29. novembra 2004 za zadevi T-296/04 in T-297/04, vložil ugovor nedopustnosti na podlagi člena 114(1) Poslovnika Sodišča prve stopnje.

12 Komisija je 15. novembra 2004 z vlogami v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje predlagala, naj se ji dovoli intervencija v vsaki od spornih zadev.

13 Tožeče stranke so 10. januarja 2005 vložile stališča o ugovorih nedopustnosti, ki jih je podal Svet.

14 V skladu s členom 50 Poslovnika in po opredelitvi strank so bile zaradi njihove medsebojne povezanosti in istega predmeta s sklepom z dne 6. junija 2005 zadeve T-295/04, T-296/04 in T-297/04 združene za namene ustnega postopka in izdaje sodbe.

15 Tožeče stranke v tožbah Sodišču prve stopnje predlagajo, naj:

— tožbo razglasi za dopustno;

— razglasi ničnost izpodbijane določbe;

— zadrži odločitev o plačilu stroškov.

16 Svet v ugovorih nedopustnosti Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— tožbe zavrže kot nedopustne;

— tožečim strankam naloži plačilo stroškov.

17 Tožeče stranke v stališčih o ugovorih nedopustnosti Sodišču prve stopnje predlagajo, naj:

— zavrne ugovore nedopustnosti, ki jih je podal Svet;

— Svetu naloži plačilo stroškov.

Pravno stanje

Trditve strank

18 Svet trdi, da so tožbe nedopustne, ker izpodbijana določba tožečih strank posamično ne zadeva.

19 V zvezi s tem opozarja, da lahko fizična ali pravna oseba vloži ničnostno tožbo zoper normativni splošni akt, le če jo omenjeni akt zadeva zaradi določenih lastnosti, ki so ji lastne, ali zaradi dejanskega položaja, ki jo opredeljuje glede na vse druge osebe in jo zato individualizira podobno, kot bi naslovnika odločbe (sodba Sodišča z dne 25. julija 2002 v zadevi Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu, C-50/00 P, Recueil, str. I-6677, točki 36 in 37).

20 Tožeče stranke odgovarjajo, da so procesno upravičene zahtevati razglasitev ničnosti in da so torej njihove tožbe dopustne.

21 V zvezi s tem najprej izpodbijajo splošnost izpodbijane določbe in navajajo, da gre v bistvu za skupek posamičnih odločb.

22 Tako navajajo, da je edina funkcija izpodbijane določbe določiti referenčne zneske za izračun pomoči v sektorju oljčnega olja. Zato naj bi bil takojšen in neposreden učinek te določbe, da je vsak proizvajalec obveščen o natančnih zneskih, do katerih je upravičen za referenčna tržna leta 1999/2000, 2000/2001, 2001/2002

in 2002/2003, in – na podlagi štiriletnega povprečja skupnih zneskov plačil, ki so mu bila odobrena v omenjenih referenčnih letih – o dokončnem znesku pomoči, do katerega je upravičen.

23 Poleg tega ima po mnenju tožečih strank izpodbijana določba „neposredne" pravne učinke samo za posebno kategorijo subjektov, to je za kmete, ki so proizvajali oljčno olje v omenjenih tržnih letih.

24 Zato tožeče stranke menijo, da jih izpodbijana določba neposredno in posamično zadeva (sodbe Sodišča z dne 16. maja 1991 v zadevi Extramet Industrie proti Svetu, C-358/89, Recueil, str. I-2501, točka 13; z dne 31. maja 2001 v zadevi Sadam Zuccherifici in drugi proti Svetu, C-41/99 P, Recueil, str. I-4239, točka 27, in z dne 22. novembra 2001 v zadevi Nizozemski Antili proti Svetu, C-452/98, Recueil, str. I-8973, točka 60).

25 Zlasti opozarjajo, da imajo individualne lastnosti, ki so jim lastne, ker so proizvajale oljčno olje v referenčnem obdobju, zato sodijo v kategorijo pravnih subjektov, za katere velja izpodbijana določba.

26 Tožeče stranke poleg tega navajajo gospodarsko škodo zaradi uvedbe tržnega leta 1999/2000 za namen izračuna pomoči v sektorju oljčnega olja.

Presoja Sodišča prve stopnje

27 Sodišče prve stopnje na podlagi člena 114 Poslovnika na zahtevo ene od strank odloči o nedopustnosti, ne da bi odločalo o zadevi po temelju. V skladu z odstavkom 3 istega člena je nadaljevanje postopka ustno, razen če Sodišče prve stopnje ne odloči drugače. V obravnavani zadevi Sodišče prve stopnje meni, da ima dovolj informacij iz dokumentov v spisu in da se o predlogu lahko odloči brez ustnega postopka.

28 V skladu s členom 230, četrti odstavek, ES „[f]izične ali pravne osebe lahko pod enakimi pogoji sprožijo postopke zoper nanje naslovljene odločbe ali zoper odločbe, ki jih neposredno in posamično zadevajo, čeprav so v obliki uredbe ali odločbe naslovljene na drugo osebo".

29 V skladu z ustaljeno sodno prakso je namen člena 230, četrti odstavek, ES, ki posameznikom podeljuje pravico, da izpodbijajo vsako odločbo, ki jih, čeprav je bila sprejeta kot uredba, neposredno in posamično zadeva, zlasti izogniti se temu, da bi institucije Skupnosti s tem, da bi izbrale obliko uredbe, lahko izključile tožbo posameznika zoper odločbo, ki ga neposredno in posamično zadeva, in tako razjasniti, da izbira oblike ne more spremeniti narave akta (sodba Sodišča z dne 17. junija 1980 v združenih zadevah Calpak in Società emiliana lavorazione frutta proti Komisiji, 789/79 in 790/79, Recueil, str. 1949, točka 7; sklepa Sodišča prve stopnje z dne 30. septembra 1997 v zadevi Federolio proti Komisiji, T-122/96, Recueil, str. II-1559, točka 50, in z dne 23. novembra 1999 v zadevi Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu, T-173/98, Recueil, str. II-3357, točka 34).

30 V obravnavani zadevi tožeče stranke izpodbijajo zakonodajnost izpodbijane določbe, ko navajajo, da jo je treba razumeti kot skupek posamičnih odločb. Zato je najprej treba preučiti naravo člena 1, točka 7, Uredbe št. 864/2004.

31 Vendar iz ustaljene sodne prakse izhaja tudi, da je treba merilo za razlikovanje med uredbo in odločbo iskati v tem, ali se sporni akt uporablja splošno ali ne (sodbi Sodišča z dne 14. decembra 1962 v združenih zadevah Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes in drugi proti Svetu, 16/62 in 17/62, Recueil, str. 901, 918, ter z dne 6. oktobra 1982 v zadevi Alusuisse proti Svetu in Komisiji, 307/81, Recueil, str. 3463, točka 19, in sklep Sodišča z dne 23. novembra 1995 v zadevi Asocarne proti Svetu, C-10/95 P, Recueil, str. I-4149, točka 28). Akt se torej splošno uporablja, če se nanaša na objektivno določene položaje in ima pravne učinke za osebe, ki so določene splošno in abstraktno (glej sodbi Sodišča z dne 21. novembra 1989 v zadevi Usines coopératives de déshydratation du Vexin in drugi proti Komisiji, C-244/88, Recueil, str. 3811, točka 13, in zgoraj v točki 24 navedeno Sadam Zuccherifici in drugi proti Svetu, točka 24; sklep Sodišča prve stopnje z dne 2. aprila 2004 v zadevi Gonnelli in AIFO proti Komisiji, T-231/02, Recueil, str. II-1051, točka 29 in navedena sodna praksa).

32 V obravnavani zadevi Sodišče prve stopnje meni, da se izpodbijana določba splošno uporablja in je zato ni mogoče razumeti kot skupek posamičnih odločb.

33 V zvezi s tem je treba opozoriti, da so v izpodbijani določbi navedena merila za izračun pomoči v sektorju oljčnega olja v okviru Uredbe št. 1782/2003 (glej točko 6 zgoraj).

34 Ugotoviti je treba, da so ta merila zapisana splošno in abstraktno. Način izračunavanja referenčnih zneskov in zneska pomoči je namreč določen tako, da v ničemer ne upošteva posebnega položaja vsakega proizvajalca oljčnega olja, ki ga zadevajo izpodbijane določbe, ampak uporablja objektivna in splošna merila.

35 Izpodbijana določba se torej uporablja za objektivno določene položaje in ima pravne učinke za kategorije oseb, ki so določene splošno in abstraktno. V zvezi s tem

je treba opozoriti, da se šteje, da se določbe nekega akta uporabljajo za objektivno določene položaje, če se uporabljajo za pravni ali dejansko objektiven položaj, ki ga akt opredeljuje v zvezi s svojim ciljem (zgoraj v točki 29 navedeni sklep Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu, točka 40).

36 V obravnavani zadevi izpodbijana določba zadeva tožeče stranke prav zaradi objektivnega dejanskega stanja, to je dejstva, da so proizvajale oljčno olje v referenčnem obdobju in da so prejemale pomoč v okviru ene od shem pomoči, predvidenih v predhodni zakonodaji. Ta položaj je opredeljen v povezavi s samim ciljem uredbe, ki vsebuje izpodbijano določbo, to je z uvedbo nove sheme pomoči v sektorju oljčnega olja.

37 Poleg tega dejstvo, da je mogoča posledica izpodbijane določbe zlasti omejitev števila proizvajalcev, upravičenih do določenih pomoči, ker se te dodelijo pod pogojem, da je olje proizvedeno iz pridelka na nasadih, ki so obstajali, preden je bila sprejeta in je začela veljati ta določba, omenjeni določbi ne more odvzeti njene splošnosti, kajti nesporno je, da se uporablja za vse zadevne gospodarske subjekte, ki so v istem objektivno opredeljenem dejanskem ali pravnem položaju (glej v tem smislu zgoraj v točki 29 navedeni sklep Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu, točka 39). Vendar tožeče stranke niso predložile dokazov, da to ne bi veljalo za uporabo izpodbijane določbe.

38 Zato trditve tožečih strank, s katero želijo izraziti dvom o splošnosti izpodbijane določbe in ki izhaja iz dejstva, da bi zadevala samo posebno kategorijo kmetov, in sicer tiste, ki so proizvajali oljčno olje v referenčnem obdobju in prejemali pomoči v eni od shem pomoči, predvidenih v predhodni zakonodaji, ni mogoče sprejeti. Izpodbijana določba namreč brez razlike zadeva tožeče stranke na podlagi povsem objektivnih in abstraktnih podatkov.

39 Zato je izpodbijana določba zakonodajni akt in je torej ni mogoče razumeti kot skupek posamičnih odločb, naslovljenih na tožeče stranke.

40 Te ugotovitve ne more ovreči trditev tožečih strank, da so z izpodbijano določbo obveščene o dokončnem znesku individualne dodeljene pomoči.

41 Sodišče in Sodišče prve stopnje sta namreč razumeli akt kot skupek posamičnih odločb v povsem drugačnih primerih, kot je ta. Tako se izpodbijani akt, sprejet v obliki splošnega akta, šteje za skupek posamičnih odločb, če je bil sprejet kot odgovor na individualne zahteve, tako da izpodbijani akt vpliva na pravni položaj vsakega avtorja omenjenih zahtev (sodbi Sodišča z dne 6. novembra 1990 v zadevi Weddel proti Komisiji, C-354/87, Recueil, str. I-3847, točke od 20 do 23, in z dne 13. maja 1971 v združenih zadevah International Fruit Company in drugi proti Komisiji, od 41/70 do 44/70, Recueil, str. 411, točke od 13 do 22).

42 V obravnavanih zadevah pa namen in pravni učinek izpodbijane določbe ni odločiti o tem, kako obravnavati individualne zahteve, ki so jih proizvajalci predložili nacionalnim organom za namen dodelitve pomoči v sektorju oljčnega olja. Določba namreč ni bila sprejeta, da bi prinesla poseben rezultat nekaterim od določenih pravnih subjektov, ampak kot odziv na dejansko objektiven položaj, to je uporabo nove sheme pomoči v sektorju oljčnega olja za proizvajalce oljčnega olja, ki so v referenčnem obdobju koristili pomoč iz sheme pomoči na podlagi predhodne zakonodaje (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 21. januarja 1999 v zadevi Francija proti Comafrici in drugim, C-73/97 P, Recueil, str. I-185, točke od 34 do 38; sodbi Sodišča prve stopnje z dne 22. februarja 2000 v zadevi ACAV in drugi proti Svetu, T-138/98, Recueil, str. II-341, točka 55, in z dne 12. julija 2001 v združenih zadevah Comafrica in Dole Fresh Fruit Europe proti Komisiji, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 in T-225/99, Recueil, str. II-1975, točka 106).

43 Iz tega sledi, da je izpodbijana določba splošni akt.

44 Vendar je bilo večkrat razsojeno, da dejstvo, da je izpodbijani akt po naravi splošni akt, in ne odločba v smislu člena 249 ES, samo po sebi ne zadostuje za to, da se izključi možnost, da posameznik vloži ničnostno tožbo zoper ta akt (glej sodbi Sodišča z dne 18. maja 1994 v zadevi Codorniu proti Svetu, C-309/89, Recueil, str. I-1853, točka 19, in z dne 22. novembra 2001 v zadevi Antillean Rice Mills proti Svetu, C-451/98, Recueil, str. I-8949, točka 49; zgoraj v točki 31 navedeni sklep Gonnelli in AIFO proti Komisiji, točka 31 in navedena sodna praksa).

45 V določenih okoliščinah lahko namreč celo splošni akt, ki se uporablja za gospodarske subjekte na splošno, posamično in neposredno zadeva nekatere med njimi (zgoraj v točki 24 navedena sodba Extramet Industrie proti Svetu, točka 13, in zgoraj v točki 44 navedena sodba Codorniu proti Svetu, točka 19; sklep Sodišča prve stopnje z dne 10. septembra 2002 v zadevi Japan Tobacco in JT International proti Parlamentu in Svetu, T-223/01, Recueil, str. II-3259, točka 29, in zgoraj v točki 31 navedeni sklep Gonnelli in AIFO proti Komisiji, točka 32).

46 Zato mora zadevni akt posamično in neposredno zadevati fizično ali pravno osebo zaradi določenih lastnosti, ki so ji lastne, ali zaradi dejanskega položaja, ki jo opredeljuje glede na vse druge osebe in jo torej individualizira podobno, kot bi naslovnika odločbe (sodba Sodišča z dne 15. julija 1963 v zadevi Plaumann proti Komisiji, 25/62, Recueil, str. 197, 223, in sklep Sodišča z dne 12. decembra 2003 v zadevi Bactria proti Komisiji, C-258/02 P, Recueil, str. I-15105, točka 34; zgoraj v točki 31 navedeni sklep Gonnelli in AIFO proti Komisiji, točka 35).

47 Če ta pogoj ni izpolnjen, nobena fizična ali pravna oseba ne more vložiti ničnostne tožbe (zgoraj v točki 19 navedena sodba Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu, točka 37, in zgoraj v točki 31 navedeni sklep Asocarne proti Svetu, točka 26).

48 Zato je treba preveriti, ali v obravnavani zadevi izpodbijana določba prizadeva tožeče stranke zaradi določenih lastnosti, ki so jim lastne, ali zaradi dejanskega položaja, ki jih opredeljuje glede na vse druge osebe.

49 Tako je treba, prvič, preučiti dopustnost tožbe v zadevi T-295/04, ki jo je vložilo ASAJA, kmetijsko poklicno združenje, zadolženo za obrambo in zastopanje interesov članov.

50 V zvezi s tem je treba opozoriti, da poklicno združenje, ustanovljeno, da brani in zastopa interese članov, lahko vloži ničnostno tožbo v treh vrstah položajev, in sicer, prvič, kadar mu zakonska določba izrecno priznava nekatere procesne sposobnosti, drugič, kadar je samo združenje individualizirano, ker so prizadeti njegovi lastni interesi, predvsem ker akt, za katerega se zahteva razglasitev ničnosti, prizadeva njegovo vlogo pogajalca, in, tretjič, kadar zastopa interese podjetij, ki bi bila sama procesno upravičena (zgoraj v točki 29 navedeni sklep Sodišča prve stopnje Federolio proti Komisiji, točka 61; sklep Sodišča prve stopnje z dne 8. decembra 1998 v zadevi ANB in drugi proti Svetu, T-38/98, Recueil, str. II-4191, točka 25; zgoraj v točki 29 navedeni sklep Sodišča prve stopnje Unión de Pequeños Agricultores proti Svetu, točka 47, in sklep Sodišča prve stopnje z dne 10. decembra 2004 v zadevi EFfCI proti Parlamentu in Svetu, T-196/03, ZOdl., str. II-4263, točka 42).

51 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da se ASAJA ne more sklicevati na nobeno od treh navedenih predpostavk, da bi upravičila dopustnost svoje ničnostne tožbe.

52 V zvezi s tem Sodišče prve stopnje najprej ugotavlja, da združenje ASAJA ne uveljavlja nobene procesne pravice, ki bi mu jo priznavalo pravo Skupnosti s področja skupne ureditve trgov oljčnega olja.

53 Enako velja za tretjo predpostavko o dopustnosti tožbe, kajti iz ustaljene sodne prakse izhaja, da združenje, ustanovljeno za uveljavljanje kolektivnih interesov skupine posameznikov, ne more biti posamično prizadeto, če niso posamično prizadeti ti posamezniki (sklep Sodišča z dne 18. decembra 1997 v zadevi Sveriges Betodlares in Henrikson proti Komisiji, C-409/96 P, Recueil, str. I-7531, točka 45, in sklep Sodišča prve stopnje z dne 29. aprila 1999 v zadevi Unione provinciale degli agricoltori di Firenze in drugi proti Komisiji, T-78/98, Recueil, str. II-1377, točki 36 in 37).

54 Vendar tožeče združenje ni predložilo nobenega dokaza, iz katerega bi bilo mogoče sklepati, da izpodbijana določba zadeva njegove člane zaradi določenih lastnosti, ki so jim lastne, ali zaradi dejanskega položaja, ki jih opredeljuje glede na vse druge osebe.

55 V zvezi z drugo predpostavko v spisu ni elementov, iz katerih bi lahko sklepali, da je združenje ASAJA individualizirano z izpodbijano določbo, ker bi določba, za katero se predlaga razglasitev ničnosti, prizadela njegovo vlogo pogajalca.

56 Iz tega izhaja, da združenja ASAJA ni mogoče šteti za posamično prizadeto v smislu sodne prakse, navedene v točki 50 zgoraj.

57 Drugič, v zvezi z dopustnostjo tožb v zadevah T-296/04 in T-297/04, ki so jih vložili proizvajalci oljčnega olja, Sodišče prve stopnje meni, da tudi teh izpodbijana določba ne more posamično zadevati.

58 Izpodbijana določba namreč zadeva tožeče stranke v zadevah T-296/04 in T-297/04 samo zaradi njihovega objektivnega položaja proizvajalcev oljčnega olja v referenčnem obdobju in upravičencev ene od shem pomoči, predvidene s predhodno zakonodajo, enako kot izpodbijana določba velja za vse druge proizvajalce oljčnega olja. Tožečih strank ne opredeljuje nobena posebna lastnost ali dejanski položaj glede na druge gospodarske subjekte v kategoriji subjektov, za katere velja izpodbijana določba.

59 V zvezi s tem je treba opozoriti, kot je navedel Svet v ugovorih nedopustnosti, da se izpodbijana določba, ki določa merila za izračun pomoči v sektorju oljčnega olja, uporablja brez razlike za vse zadevne proizvajalce, neodvisno od količine, ki so jo dejansko proizvedli, in od celotne proizvodnje v referenčnem obdobju.

60 Poleg tega je treba v smislu sodne prakse opozoriti, da dejstvo, da ima splošni akt lahko različne konkretne učinke za različne pravne subjekte, za katere se uporablja, teh subjektov ne opredeljuje glede na vse druge zadevne proizvajalce, če se ta akt uporablja na podlagi objektivno določenega položaja (glej zgoraj v točki 42 navedeno

sodbo ACAV in drugi proti Svetu, točka 66 in navedena sodna praksa). V tem primeru, tudi če ima izpodbijana določba lahko različne učinke za različne zadevne proizvajalce oljčnega olja, ta okoliščina ne zadostuje kot dokaz, da imajo tožeče stranke posebne lastnosti ali so v dejanskem položaju, ki jih opredeljuje glede na druge proizvajalce.

61 Še več, tudi ob predpostavki, da ob uporabi izpodbijane določbe tožeče stranke ne bi bile več upravičene do zadevne pomoči v sektorju oljčnega olja, jih omenjena določba ne bi mogla posamično zadevati. Ne zadošča namreč, da akt določene proizvajalce v istem sektorju gospodarsko bolj zadeva kot druge, da bi se štelo, da jih posamično zadeva (sklep z dne 15. septembra 1999 v zadevi Van Parys in drugi proti Komisiji, T-11/99, Recueil, str. II-2653, točki 50 in 51, in zgoraj v točki 31 navedeni sklep Gonnelli in AIFO proti Komisiji, točka 45).

62 Poleg tega, tudi če bi se taka neupravičenost izkazala za resnično, bi vseeno veljalo, da bi imel podobne posledice tudi za druge proizvajalce oljčnega olja, za katere se uporablja izpodbijana določba (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 10. aprila 2003 v zadevi Komisija proti Nizozemskim Antilom, C-142/00 P, Recueil, str. I-3483, točka 77).

63 Iz zgornjih ugotovitev izhaja, da izpodbijana določba tožečih strank v zadevah T-296/04 in T-297/04 posamično ne zadeva.

64 Te ugotovitve ne more ovreči trditev tožečih strank v treh spornih zadevah o škodi, nastali zaradi meril za izračun pomoči v sektorju oljčnega olja, ki so navedena v izpodbijani določbi.

65 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da ta trditev sodi v presojo temelja, in ne v presojo dopustnosti.

66 Poleg tega Sodišče prve stopnje tudi ob predpostavki, da se ta trditev izkaže za utemeljeno, meni, da bi tožeče stranke utrpele morebitno škodo enako kot vsi proizvajalci oljčnega olja, za katere velja izpodbijana določba. Tožeče stranke namreč niso predložile dokazov o okoliščinah, iz katerih je mogoče sklepati, da bi jih domnevna škoda individualizirala glede na vse druge osebe, za katere se uporablja izpodbijana določba (glej v tem smislu zgoraj v točki 31 navedeni sklep Gonnelli in AIFO proti Komisiji, točke od 43 do 45).

67 Glede na navedeno in ker tožeče stranke ne izpolnjujejo pogoja dopustnosti iz člena 230, četrti odstavek, ES, ni treba preučiti vprašanja, ali jih izpodbijana določba neposredno zadeva.

68 Zato je treba tožbe v zadevah T-295/04, T-296/04 in T-297/04 zavreči kot nedopustne, ne da bi bilo treba odločiti o predlogu za intervencijo, ki ga je vložila Komisija (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 5. julija 2001 v zadevi Conseil national des professions de l'automobile in drugi proti Komisiji, C-341/00 P, Recueil, str. I-5263, točke od 35 do 37).

Stroški

69 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeče stranke niso uspele, zato se jim naloži plačilo stroškov, vključno s stroški Sveta, v skladu z njegovimi predlogi.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (tretji senat)

sklenilo:

1. Tožbe se zavržejo kot nedopustne.

2. Tožeče stranke nosijo svoje stroške in stroške Sveta.

3. O predlogu za intervencijo Komisije ni treba odločiti.

V Luxembourgu, 8. septembra 2005.

Sodni tajnik — Predsednik

H. Jung — M. Jaeger